

I

(Legislativní akty)

SMĚRNICE

SMĚRNICE RADY 2010/45/EU

ze dne 13. července 2010,

kteřou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o pravidla fakturace

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) K zajištění řádného fungování vnitřního trhu stanoví směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁽¹⁾ podmínky a pravidla týkající se daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“ nebo „daň“), pokud jde o faktury. V souladu s článkem 237 uvedené směrnice Komise předložila zprávu, která v souvislosti s technologickým vývojem shledává určité potíže s elektronickou fakturací a která mimoto vymezuje některé další oblasti, v nichž by bylo možno zjednodušit pravidla týkající se daně v zájmu lepšího fungování vnitřního trhu.

(2) Jelikož vedení záznamů musí být dostatečné, aby členské státy mohly kontrolovat zboží dočasně se přemisťující z jednoho členského státu do druhého, mělo by být zřejmé, že vedení záznamů musí obsahovat údaje o ocenění zboží dočasně se přemisťujícího mezi členskými státy. Přemístění zboží za účelem ocenění do jiného členského státu by pro účely DPH rovněž nemělo být považováno za dodání zboží.

(3) Pravidla týkající se vzniku daňové povinnosti při dodání zboží uvnitř Společenství a při pořízení zboží uvnitř Společenství by měla být vyjasněna s cílem zajistit jednotnost informací uváděných v souhrnných hlášeních a včasnost výměny informací prostřednictvím těchto hlášení. Dále je vhodné, aby dodávání zboží z jednoho členského státu do jiného členského státu, které probíhá po dobu delší než jeden kalendářní měsíc, bylo považováno za uskutečněné na konci každého kalendářního měsíce.

(4) S cílem pomoci malým a středním podnikům, které se potýkají s problémy při odvodu daně příslušnému orgánu před přijetím platby od svých pořizovatelů nebo příjemců, by členské státy měly mít možnost povolit, aby byla daň účtována v režimu hotovostního účetnictví, který umožňuje, aby dodavatel nebo poskytovatel odvedl daň příslušnému orgánu až po přijetí platby za dodání zboží nebo poskytnutí služby, a který zakládá nárok na odpočet daně v okamžiku, kdy za dodání zboží nebo poskytnutí služby zaplatí. To by mělo členským státům umožnit, aby zavedly volitelný režim hotovostního účetnictví, který nemá nepříznivý dopad na peněžní toky v souvislosti s jejich příjmy z DPH.

(5) V zájmu zaručení právní jistoty pro podniky ohledně jejich fakturačních povinností je třeba jasně určit členský stát, jehož pravidla fakturace se použijí.

(6) S cílem zlepšit fungování vnitřního trhu je nezbytné stanovit v souvislosti s některými přeshraničními plněními harmonizovanou lhůtu pro vystavení faktury.

(7) Některé požadavky týkající se údajů, jež mají být uvedeny na fakturách, by se měly změnit, aby bylo možno daň lépe kontrolovat, zajistilo se jednotnější zacházení s přeshraničním i domácím dodáním zboží a poskytnutím služeb a přispělo k podpoře elektronické fakturace.

(¹) Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

- (8) Jelikož elektronická fakturace může napomoci podnikům snižovat náklady a zvyšovat konkurenceschopnost, stávající požadavky v oblasti DPH na elektronickou fakturaci by měly být revidovány s cílem odstranit stávající zatížení a překážky, které brání většímu využívání elektronické fakturace. S papírovými i elektronickými fakturami by se mělo zacházet stejným způsobem a administrativní zátěž spojená s papírovou fakturací by neměla narůstat.
- (9) Rovné zacházení by se mělo rovněž uplatňovat, pokud jde o pravomoci správce daně. Jeho kontrolní pravomoci i práva a povinnosti osob povinných k dani by se měly uplatňovat stejným způsobem bez ohledu na to, zda si osoba povinná k dani zvolí vystavování faktur papírových nebo elektronických.
- (10) Faktury mají zachycovat skutečná dodání zboží a poskytnutí služeb, a proto by měla být zajištěna jejich věrohodnost, neporušenost a čitelnost. Za účelem zajištění spolehlivých auditních stop spojujících faktury s příslušným dodáním zboží či poskytnutím služby lze použít kontrolní mechanismy podnikových procesů a tím zabezpečit soulad veškerých faktur (ať už v papírové nebo elektronické podobě) s těmito požadavky.
- (11) Věrohodnost a neporušenost elektronických faktur je možné rovněž zajistit použitím určitých existujících technologií, jako jsou elektronická výměna dat (EDI) nebo zaručené elektronické podpisy. Avšak vzhledem k tomu, že existují i další technologie, nemělo by být od osob povinných k dani vyžadováno, aby pro elektronickou fakturaci používaly určitou konkrétní technologii.
- (12) Mělo by být vyjasněno, že pokud osoba povinná k dani uchovává vystavené nebo obdržené faktury on-line, měl by mít k těmto fakturám přístup za účelem kontroly kromě členského státu, v němž je osoba povinná k dani usazená, i členský stát, v němž je daň splatná.
- (13) Jelikož cílů této směrnice, totiž zjednodušení, modernizace a harmonizace pravidel fakturace týkajících se DPH, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (14) Podle bodu 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽¹⁾ jsou členské státy vybízeny k tomu, aby jak pro sebe, tak v zájmu Unie sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily.

- (15) Směrnice 2006/112/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2006/112/ES

Směrnice 2006/112/ES se mění takto:

- 1) V čl. 17 odst. 2 se písmeno f) nahrazuje tímto:

„f) poskytnutí služby osobě povinné k dani spočívající v ocenění dotyčného zboží nebo práci na dotyčném zboží skutečně vykonané na území členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží, je-li zboží po vykonání ocenění nebo práce odesláno zpět této osobě povinné k dani do členského státu, z něž bylo původně odesláno nebo přepraveno;“.

- 2) V článku 64 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Dodávání zboží, které probíhá po dobu delší než jeden kalendářní měsíc, je-li v souladu s podmínkami stanovenými v článku 138 zboží odeslané nebo přepravené do členského státu jiného než státu zahájení odeslání nebo přepravy dodáváno osvobozené od daně, nebo je-li zboží přemísťováno osvobozené od daně do jiného členského státu osobou povinnou k dani pro účely jejího podnikání, se považuje za uskutečněné uplynutím každého kalendářního měsíce, dokud dodávání zboží neskončí.“

Poskytování služeb, z něhož má podle článku 196 povinnost odvést daň příjemce služeb, které probíhá po dobu delší než jeden rok a které nevede k vyúčtování nebo platbám během tohoto období, se považuje za uskutečněné uplynutím každého kalendářního roku, dokud poskytování služeb neskončí.

Členské státy mohou stanovit, že v některých případech, jiných než těch uvedených v prvním a druhém pododstavci, se dodávání zboží a poskytování služeb, která probíhají po určitou dobu, považují za uskutečněná alespoň jednou ročně.“

⁽¹⁾ Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

- 3) V čl. 66 se v prvním pododstavci písm. c) a druhý pododstavec nahrazují tímto:

„c) není-li vystavena faktura, nebo je-li vystavena pozdě, v určité době před uplynutím lhůty pro vystavení faktur stanovené členskými státy podle čl. 222 druhého pododstavce, nebo pokud členský stát takovou lhůtu nestanovil, v určité lhůtě po uskutečnění zdanitelného plnění.

Odchyłka podle prvního pododstavce se však nepoužije na poskytnutí služeb, u nichž je daň povinen odvést příjemce podle článku 196, a na dodání nebo přemístění zboží podle článku 67.“

- 4) Článek 67 se nahrazuje tímto:

„Článek 67

Pokud je v souladu s podmínkami stanovenými v článku 138 zboží odeslané nebo přepravené do členského státu jiného než státu zahájení odeslání nebo přepravy dodáno osvobozené od daně, nebo pokud je zboží přemístěno osvobozené od daně do jiného členského státu osobou povinnou k dani pro účely jejího podnikání, vzniká daňová povinnost vystavením faktury nebo uplynutím lhůty uvedené v čl. 222 prvním pododstavci, není-li faktura do uvedeného dne vystavena.

Na dodání a přemístění zboží podle prvního pododstavce se nepoužijí čl. 64 odst. 1, čl. 64 odst. 2 třetí pododstavec a článek 65.“

- 5) Článek 69 se nahrazuje tímto:

„Článek 69

Při pořízení zboží uvnitř Společenství vzniká daňová povinnost vystavením faktury nebo uplynutím lhůty uvedené v čl. 222 prvním pododstavci, nebyla-li faktura do uvedeného dne vystavena.“

- 6) V čl. 91 odst. 2 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy místo toho připustí použití posledního směnného kurzu zveřejněného Evropskou centrální bankou v okamžiku vzniku daňové povinnosti. Přepočítání mezi měnami jinými než euro se provede za použití směnného kurzu každé z těchto měn vůči euru. Členské státy mohou požadovat, aby byly informovány o uplatnění této možnosti ze strany osoby povinné k dani.

U některých plnění podle prvního pododstavce nebo u některých kategorií osob povinných k dani však mohou členské státy použít směnný kurz stanovený podle platných předpisů Společenství pro výpočet celní hodnoty.“

- 7) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 167a

Členské státy mohou v rámci volitelného režimu stanovit, že u osoby povinné k dani, jejíž povinnost k dani vznikne výhradně podle čl. 66 písm. b), dochází k odkladu nároku na odpočet daně, dokud není daň ze zboží dodaného nebo služby poskytnuté této osobě zaplacená dodavateli zboží nebo poskytovateli služby.

Členské státy, které uplatňují volitelný režim uvedený v prvním pododstavci, stanoví pro osoby povinné k dani, které využívají tento režim na jejich území, práh založený na ročním obrátu osoby povinné k dani vypočítaném podle článku 288. Tento práh nesmí přesáhnout 500 000 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně. Členské státy mohou po konzultaci s výborem pro DPH tento práh zvýšit až na 2 000 000 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně. Konzultace výboru pro DPH se však nevyžaduje v případě členských států, které uplatňovaly práh vyšší než 500 000 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně k 31. prosinci 2012.

Členské státy informují výbor pro DPH o vnitrostátních právních předpisech přijatých podle prvního pododstavce.“

- 8) Článek 178 se mění takto:

a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) při odpočtu daně podle čl. 168 písm. a) při dodání zboží a poskytnutí služeb musí mít fakturu vystavenou v souladu s hlavou XI kapitolou 3 oddíly 3 až 6;“;

b) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) při odpočtu daně podle čl. 168 písm. c) při pořízení zboží uvnitř Společenství musí uvést v přiznání k dani podaném podle článku 250 veškeré údaje potřebné pro stanovení výše daně splatné při pořízení zboží uvnitř Společenství a mít fakturu vystavenou v souladu s hlavou XI kapitolou 3 oddíly 3 až 5;“.

- 9) Článek 181 se nahrazuje tímto:

„Článek 181

Členské státy mohou povolit osobě povinné k dani, která nemá fakturu vystavenou v souladu s hlavou XI kapitolou 3 oddíly 3 až 5, aby uplatnila odpočet daně podle čl. 168 písm. c) při pořízení zboží uvnitř Společenství.“

10) V čl. 197 odst. 1 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) faktura vystavená osobou povinnou k dani, která není usazena v členském státě pořizovatele, je vystavena v souladu s kapitolou 3 oddíly 3 až 5.“

11) Článek 217 se nahrazuje tímto:

„Článek 217

Pro účely této směrnice se „elektronickou fakturou“ rozumí faktura, která obsahuje údaje požadované v této směrnici a která byla vystavena a obdržena v jakémkoli elektronickém formátu.“

12) V hlavě XI kapitole 3 oddílu 3 se vkládá nový článek, který zní:

„Článek 219a

Aniž jsou dotčeny články 244 až 248, platí toto:

1) Fakturace podléhá pravidlům použitelným v členském státě, v němž se dodání zboží nebo poskytnutí služby považuje za uskutečněné v souladu s hlavou V.

2) Odchylně od bodu 1 se na fakturaci vztahují pravidla použitelná v členském státě, v němž má dodavatel nebo poskytovatel sídlo své ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu, z níž je dodání zboží nebo poskytnutí služby uskutečněno, nebo pokud takové sídlo nebo stálá provozovna neexistují, pravidla použitelná v členském státě, v němž má dodavatel nebo poskytovatel bydliště nebo v němž se obvykle zdržuje, jestliže:

- a) dodavatel nebo poskytovatel není usazen v členském státě, v němž se dodání zboží nebo poskytnutí služby považuje za uskutečněné v souladu s hlavou V, nebo provozovna dodavatele nebo poskytovatele v uvedeném členském státě se neúčastní dodání zboží nebo poskytnutí služby ve smyslu článku 192a, a osobou povinnou odvést daň je osoba, které je zboží dodáno nebo služba poskytnuta.

Avšak pokud fakturu vystavuje pořizovatel zboží nebo příjemce služby, použije se bod 1;

- b) dodání zboží nebo poskytnutí služeb se nepovažuje za uskutečněné ve Společenství v souladu s hlavou V.“

13) Článek 220 se nahrazuje tímto:

„Článek 220

1. Každá osoba povinná k dani zajistí, že buď ona sama, nebo pořizovatel zboží nebo příjemce služby, nebo jejím

jménem a na její účet třetí osoba vystaví fakturu v těchto případech:

1) za dodání zboží nebo poskytnutí služby jiné osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani;

2) za dodání zboží uvedená v článku 33;

3) za dodání zboží za podmínek uvedených v článku 138;

4) za platbu na její účet předtím, než se uskuteční jedno z dodání zboží podle bodů 1 a 2;

5) za platbu na její účet provedenou jinou osobou povinnou k dani nebo právnickou osobou nepovinnou k dani předtím, než je poskytnutí služby dokončeno.

2. Odchylně od odstavce 1 a aniž je dotčen čl. 221 odst. 2, vystavení faktury není vyžadováno u poskytnutí služby osvobozeného od daně podle čl. 135 odst. 1 písm. a) až g).“

14) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 220a

1. Členské státy povolí osobám povinným k dani vystavit zjednodušenou fakturu v kterémkoli z těchto případů:

a) není-li částka faktury vyšší než 100 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně;

b) je-li vystavenou fakturou doklad nebo sdělení, jež jsou za fakturu považovány podle článku 219.

2. Členské státy nedovolí osobám povinným k dani vystavit zjednodušenou fakturu, pokud musí být faktury vystaveny podle čl. 220 odst. 1 bodů 2 a 3 nebo pokud zdanitelné dodání zboží nebo poskytnutí služby uskuteční osoba povinná k dani, která není usazena v členském státě, v němž je daň splatná, nebo jejíž provozovna v tomto členském státě se neúčastní dodání zboží nebo poskytnutí služby ve smyslu článku 192a, a osobou povinnou odvést daň je osoba, jíž je zboží dodáno nebo služba poskytnuta.“

15) Články 221, 222, 223, 224 a 225 se nahrazují tímto:

„Článek 221

1. Členské státy mohou osobám povinným k dani uložit povinnost vystavit fakturu v souladu s údaji vyžadovanými podle článků 226 nebo 226b za jiná dodání zboží nebo za jiná poskytnutí služeb, než jsou uvedena v čl. 220 odst. 1.

2. Členské státy mohou osobám povinným k dani, které mají na jejich území sídlo své ekonomické činnosti nebo mají na jejich území stálou provozovnu, z níž je poskytnutí služby uskutečněno, uložit povinnost vystavit fakturu v souladu s údaji vyžadovanými v člancích 226 nebo 226b za poskytnutí služeb osvobozená od daně podle čl. 135 odst. 1 písm. a) až g), která tyto osoby povinné k dani uskutečnily na jejich území nebo mimo Společenství.

3. Členské státy mohou zprostit osoby povinné k dani povinnosti podle čl. 220 odst. 1 nebo článku 220a vystavovat faktury za dodání zboží nebo poskytnutí služeb, která uskutečnily na jejich území a která jsou na základě článků 110 a 111, čl. 125 odst. 1, článku 127, čl. 128 odst. 1, článku 132, čl. 135 odst. 1 písm. h) až l), článků 136, 371, 375, 376 a 377, čl. 378 odst. 2, čl. 379 odst. 2 a článků 380 až 390b osvobozena od daně, a to s nárokem na odpočet daně odvedené na předchozím stupni i bez něj.

Článek 222

U dodání zboží uskutečněných v souladu s podmínkami stanovenými v článku 138 nebo u poskytnutí služeb, u nichž je daň povinen odvést příjemce podle článku 196, je faktura vystavena nejpozději patnáctý den měsíce následujícího po měsíci, v němž se uskutečnilo zdanitelné plnění.

U ostatních dodání zboží či poskytnutí služeb mohou členské státy uložit osobám povinným k dani lhůty pro vystavení faktur.

Článek 223

Členské státy umožní osobám povinným k dani vystavit souhrnné faktury, které obsahují podrobné údaje pro několik samostatných dodání zboží nebo poskytnutí služeb za předpokladu, že u dodání zboží nebo poskytnutí služeb uvedených v souhrnné faktuře vzniká daňová povinnost během téhož kalendářního měsíce.

Aniž je dotčen článek 222, mohou členské státy povolit, aby souhrnné faktury zahrnovaly dodání zboží či poskytnutí služeb, u nichž daňová povinnost vznikla v časovém období delším než jeden kalendářní měsíc.

Článek 224

Fakturu za dodání zboží pořizovateli nebo poskytnutí služby příjemci osobou povinnou k dani může po předchozí dohodě mezi oběma stranami vystavit pořizovatel nebo příjemce, pokud existuje postup pro akceptaci každé faktury osobou povinnou k dani, která zboží dodala nebo službu poskytla. Členské státy mohou vyžadovat, aby tyto faktury byly vystavovány jménem a na účet osoby povinné k dani.

Článek 225

Členské státy mohou osobám povinným k dani uložit zvláštní podmínky pro případy, že třetí osoba nebo pořizovatel nebo příjemce, který vystavuje faktury, je usazen v zemi, pro kterou neexistuje žádný právní nástroj, který by upravoval vzájemnou pomoc rozsahem obdobnou té, jakou stanoví směrnice 2010/24/EU (*) a nařízení (ES) č. 1798/2003 (**).

(*) Směrnice Rady 2010/24/EU ze dne 16. března 2010 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření (Úř. věst. L 84, 31.3.2010, s. 1).

(**) Nařízení Rady (ES) č. 1798/2003 ze dne 7. října 2003 o správní spolupráci v oblasti daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 264, 15.10.2003, s. 1).“

16) Článek 226 se mění takto:

a) vkládá se nový bod, který zní:

„7a) vzniká-li daňová povinnost v okamžiku přijetí platby podle čl. 66 písm. b) a okamžikem vzniku daňové povinnosti vzniká nárok na odpočet, poznámka „hotovostní účetnictví“;“;

b) vkládá se nový bod, který zní:

„10a) vystavuje-li fakturu namísto dodavatele nebo poskytovatele pořizovatel nebo příjemce, poznámka „vystaveno zákazníkem“;“;

c) bod 11 se nahrazuje tímto:

„11) v případě osvobození od daně, odkaz na příslušné ustanovení této směrnice nebo odpovídající vnitrostátní ustanovení nebo jakýkoli jiný odkaz uvádějící, že dodání zboží nebo poskytnutí služby je od daně osvobozeno;“;

d) vkládá se nový bod, který zní:

„11a) je-li osobou povinnou odvést daň pořizovatel nebo příjemce, poznámka „daň odvede zákazník“;“;

e) body 13 a 14 se nahrazují tímto:

„13) uplatňuje-li se zvláštní režim pro cestovní kanceláře, poznámka „zvláštní režim – cestovní kanceláře“;“;

14) uplatňuje-li se jeden ze zvláštních režimů pro použité zboží, umělecká díla, sběratelské předměty a starožitnosti, poznámka „zvláštní režim – použité zboží“, „zvláštní režim – umělecká díla“ nebo „zvláštní režim – sběratelské předměty a starožitnosti“;“.

17) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 226a

Je-li faktura vystavena osobou povinnou k dani, která není usazena v členském státě, v němž je daň splatná, nebo jejíž provozovna v tomto členském státě se neúčastní dodání zboží ani poskytnutí služby ve smyslu článku 192a a která uskutečňuje dodání zboží pro pořizovatele nebo poskytnutí služeb pro příjemce povinného odvést daň, může osoba povinná k dani vynechat údaje uvedené v čl. 226 bodech 8, 9 a 10 a namísto toho uvést s odkazem na množství nebo rozsah dodaného zboží nebo poskytnutých služeb a jejich povahu základ daně u tohoto zboží nebo služeb.

Článek 226b

U zjednodušených faktur vystavených podle článku 220a a čl. 221 odst. 1 a 2 vyžadují členské státy alespoň tyto údaje:

- a) datum vystavení;
- b) identifikaci osoby povinné k dani, jež dodává zboží nebo poskytuje službu;
- c) identifikaci druhu dodaného zboží nebo poskytnuté služby;
- d) výši daně, která má být odvedena, nebo údaje potřebné k jejímu výpočtu;
- e) je-li vystavenou fakturou doklad nebo sdělení, jež jsou za fakturu považovány podle článku 219, konkrétní a jednoznačný odkaz na původní fakturu a konkrétní údaje, jež se mění.

Členské státy nesmí vyžadovat, aby byly na faktuře uvedeny údaje jiné než ty, které jsou stanoveny v článcích 226, 227 a 230.“

18) Článek 228 se zrušuje.

19) Článek 230 se nahrazuje tímto:

„Článek 230

Částky uvedené na faktuře lze vyjadřovat v jakékoli měně za předpokladu, že výše daně, jež má být odvedena nebo opravena, je vyjádřena v národní měně příslušného členského státu s využitím přepočtového mechanismu stanoveného v článku 91.“

20) Článek 231 se zrušuje.

21) Název hlavy XI kapitoly 3 oddílu 5 se nahrazuje tímto:

„Papírové faktury a elektronické faktury“.

22) Články 232 a 233 se nahrazují tímto:

„Článek 232

S použitím elektronické faktury musí souhlasit příjemce.

Článek 233

1. Věrohodnost původu faktury, neporušenost jejího obsahu a její čitelnost, bez ohledu na to, zda jde o fakturu v papírové nebo elektronické podobě, musí být zajištěny od okamžiku vystavení faktury do konce doby jejího uchovávání.

Každá osoba povinná k dani si zvolí způsob zajištění věrohodnosti původu faktury, neporušenosti jejího obsahu a její čitelnosti. Toho lze dosáhnout prostřednictvím jakýchkoli kontrolních mechanismů podnikových procesů, které vytvářejí spolehlivou auditní stopu mezi fakturou a dodáním zboží nebo poskytnutím služby.

„Věrohodností původu“ se rozumí zaručení totožnosti dodavatele zboží či poskytovatele služeb nebo vystavovatele faktury.

„Neporušeností obsahu“ se rozumí, že obsah požadovaný podle této směrnice nebyl změněn.

2. Vedle kontrolních mechanismů podnikových procesů popsaných v odstavci 1 jsou níže uvedeny příklady technologií, které zajišťují věrohodnost původu a neporušenost obsahu elektronické faktury:

a) zaručený elektronický podpis ve smyslu čl. 2 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/93/ES ze dne 13. prosince 1999 o zásadách Společenství pro elektronické podpisy (*), který je založen na kvalifikovaném osvědčení a vytvořen prostředky pro bezpečné vytváření podpisu ve smyslu čl. 2 bodů 6 a 10 směrnice 1999/93/ES;

b) elektronická výměna dat (EDI) ve smyslu v článku 2 doporučení Komise 94/820/ES ze dne 19. října 1994 o právních aspektech elektronické výměny dat (**), jestliže dohoda o této výměně stanoví užití postupů zaručujících věrohodnost původu a neporušenost dat.

(*) Úř. věst. L 13, 19.1.2000, s. 12.

(**) Úř. věst. L 338, 28.12.1994, s. 98.“

23) Článek 234 se zrušuje.

24) Články 235, 236 a 237 se nahrazují tímto:

„Článek 235

Členské státy mohou stanovit zvláštní podmínky pro vystavování elektronických faktur za zboží dodané nebo služby poskytnuté na jejich území ze země, pro kterou neexistuje žádný právní nástroj, který by upravoval vzájemnou pomoc rozsahem obdobnou té, jakou stanoví směrnice 2010/24/EU a nařízení (ES) č. 1798/2010.

Článek 236

V případě většího počtu elektronických faktur předávaných nebo zpřístupňovaných stejnému příjemci mohou být údaje společné jednotlivým fakturám uvedeny pouze jednou, pokud jsou u každé faktury přístupné všechny informace.

Článek 237

Komise do 31. prosince 2016 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o celkovém zhodnocení dopadu pravidel fakturace použitelných ke dni 1. ledna 2013, a zejména rozsahu, v jakém skutečně vedla ke snížení administrativní zátěže podniků, přičemž tato zpráva bude založena na nezávislé ekonomické studii a případně doplněna vhodným návrhem na změnu příslušných pravidel.“

25) Článek 238 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Po konzultaci s výborem pro DPH mohou členské státy za podmínek jimi určených stanovit, že v následujících případech obsahují faktury za dodání zboží nebo poskytnutí služeb pouze náležitosti stanovené v článku 226b:

- a) pokud je částka faktury vyšší než 100 EUR, avšak ne vyšší než 400 EUR, nebo ekvivalent této částky v národní měně;
- b) pokud obchodní nebo správní praxe v daném hospodářském odvětví nebo technické podmínky, za nichž jsou faktury vystavovány, činí dodržení všech požadavků uvedených v článcích 226 nebo 230 obzvláště obtížným.“;

b) odstavec 2 se zrušuje;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Zjednodušení stanovená v odstavci 1 se nepoužijí, pokud je požadováno vystavení faktury podle čl. 220 odst. 1 bodů 2 a 3 nebo pokud zdanitelné dodání zboží nebo poskytnutí služby uskuteční osoba povinná k dani, která není usazena v členském státě, v němž je daň splatná, nebo jejíž provozovna v tomto členském státě se neúčastní dodání zboží nebo poskytnutí služby ve smyslu článku 192a, a osobou povinnou

odvést daň je osoba, již je zboží dodáno nebo služba poskytnuta.“

26) Článek 243 se nahrazuje tímto:

„Článek 243

1. Každá osoba povinná k dani vede seznam zboží, které odeslala či přepravila nebo které bylo odesláno či přepraveno na její účet do místa určení mimo území členského státu zahájení odeslání nebo přepravy zboží, ale uvnitř Společenství, pro účely plnění spočívajících v ocenění tohoto zboží nebo práci na tomto zboží nebo v jeho dočasném používání, která jsou uvedena v čl. 17 odst. 2 písm. f), g) a h).

2. Každá osoba povinná k dani vede dostatečně podrobné účetnictví umožňující identifikaci zboží jí odeslaného z jiného členského státu osobou povinnou k dani identifikovanou pro účely DPH v tomto jiném členském státě nebo na její účet, v souvislosti s poskytnutím služby spočívající v ocenění tohoto zboží nebo v práci na tomto zboží.“

27) Článek 246 se zrušuje.

28) V čl. 247 se odstavce 2 a 3 nahrazují tímto:

„2. Aby se zaručilo plnění požadavků stanovených v článku 233, může členský stát uvedený v odstavci 1 požadovat, aby byly faktury uchovávány v původní podobě, papírové nebo elektronické, ve které byly předány nebo zpřístupněny. Jsou-li faktury uchovávány elektronickými prostředky, může daný členský stát také požadovat, aby byla rovněž elektronicky uchovávána data zaručující věrohodnost původu faktur a neporušenost jejich obsahu, jak je stanoveno v článku 233.

3. Členský stát uvedený v odstavci 1 může stanovit zvláštní podmínky zakazující nebo omezující uchovávání faktur v zemi, pro kterou neexistuje žádný právní nástroj, který by upravoval vzájemnou pomoc rozsahem obdobnou té, jakou stanoví směrnice 2010/24/EU a nařízení (ES) č. 1798/2003, a právo na přístup elektronickými prostředky, stahování a používání podle článku 249.“

29) V hlavě XI kapitole 4 oddílu 3 se vkládá nový článek, který zní:

„Článek 248a

Pro účely kontroly a v souvislosti s fakturami za dodání zboží nebo poskytnutí služeb na jejich území a s fakturami obdrženými osobami povinnými k dani usazenými na jejich území mohou členské státy u některých osob povinných k dani nebo v některých případech vyžadovat překlad do jejich úředních jazyků. Členské státy však nesmí uložit obecnou povinnost překládat faktury.“

30) Článek 249 se nahrazuje tímto:

„Článek 249

Uchovává-li osoba povinná k dani faktury, které vystavuje nebo přijímá, elektronickými prostředky zajišťujícími přístup on-line k dotyčným údajům, jsou pro účely kontroly příslušné orgány členského státu, v němž je usazena, a je-li daň splatná v jiném členském státě, příslušné orgány tohoto jiného členského státu oprávněny mít k těmto fakturám přístup, stahovat je a používat je.“

31) V čl. 272 odst. 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy nesmějí zprostit osoby povinné k dani uvedené v prvním pododstavci písm. b) fakturačních povinností stanovených v kapitole 3 oddílech 3 až 6 a v kapitole 4 oddílu 3.“

Článek 2

Provedení

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 31. prosince 2012. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů.

Tyto předpisy budou používat ode dne 1. ledna 2013.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Určení

Tato směrnice je určena členskými státem.

V Bruselu dne 13. července 2010.

Za Radu

předseda

D. REYNERS